پزشک در ردای نخست وزیر

یادداشت‌های دکتر «ماهاتیر محمد» نخست وزیر مالزی طی ۲۲ سال (۲۰۰۳-۱۹۸۱م.)
ترجمه: محمّد مقدّس

۳۵۰

قرآن به برقراری جامعه اسلامی ـ و نه به یک دولت اسلامی ـ فرا می‌خواند. تردیدی نیست که مسلمانان موظف به تسامح و مهربانی و همدلی هستند. خداوند متعال در آیه ۴۵ سوره مائده می‌فرماید: «فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ» (هر کس صدقه دهد پس آن کفاره [گناهان] او خواهد بود) بدین ترتیب روشن می‌شود که اسلام مبتنی بر همدلی و مهربانی و تسامح است و بر این اساس، این عدالت است که جامعه را اسلامی می سازد.

فصل سی و هفتم

خصوصی سازی

همزمان با بالاگرفتن اقبال به سوسیالیسم و کمونیسم، عبارت «ملی کردن» شیوع پیدا کرد و به عنوان نسخه بی بدیل توسعه ملی تلقی شد زیرا اعتقاد بر این بود که اگر دولت بر وسایل تولید دست بگذارد همه سودها را نه به جیب واسطه‌ها یا منافع تنگ‌نظرانه شخصی، بلکه به خزانه‌های خودش خواهد ریخت و در این صورت، ثروت به دست آمده‌ای که سرمایه داران حریص و آزمند چیزی از آن نخواهند کاست، در اختیار دولت کارگری قرار می‌گیرد و به تساوی و انصاف میان همه شهروندان تقسیم خواهد شد. ولی این فرمول ها به چندین دلیل، درست از آب در نیامد و افکار عمومی علیه آنها شد و مجددا سخن از خصوصی‌سازی یا عدم تمرکز به میان آمد.

در «مالزی» تعداد اندکی مؤسسات حرفه ای وجود داشت که در مالکیت دولت بود ولی کار در آنها رضایتبخش نبود لذا به این فکر افتادیم که آنها را به عنوان شرکت های خصوصی اداره کنیم. تفاوت عمده در مؤسسه خصوصی و عمومی (دولتی)، انگیزه تحقق سود است و در حالیکه همه سودهای مؤسسات تجاری ملی شده متعلق به دولت است، سودهای بخش خصوصی از آن مالکان مؤسسات یا دست‌اندرکاران آنها البته پس از کسر مالیات های استحقاقی است. مدیران و کارمندان نیز از طریق حقوق و دستمزدهای خود سهم دارند. از آنجا که سود، انگیزه اصلی مالکان است، مدیران و کارگران در کار خود می‌کوشند. مدافعان این اقدام مدعیند که این روش ضامن بهبود شرایط کاری و کارایی مؤسسات و تحقق سود در آنهاست. ولی در مورد خصوصی سازی، نمونه‌های واقعی و بالفعلی وجود نداشت که «مالزی» بر اساس آنها رفتار کند و ما ناگزیر شدیم شیوه و روش خاص خود را برداشت کنیم. در این میان نیز نگرانی‌هایی در خصوص سرنوشت کارگران و در واقع کارمندان دولتی این بنگاهها داشتیم و برای اینکه عدم آسیب یا زیان به آنها را تضمین کنیم ـ چون آنها دیگر در لیست حقوق بگیران دولتی و مستمری‌بگیر و بازنشستگی حاصل از آن قرار نداشتند ـ شرط‌هایی برای خصوصی سازی در نظر گرفتیم.

نخست اینکه باید برای کارمندان این گزینه وجود داشته باشد که اگر بخواهند همچنان در لیست حقوق بگیران دولتی بمانند و اگر افزایشی در حقوق های دولتی به وجود آمد، آنها نیز حق دارند این افزایش را دریافت کنند حتی اگر کارمند دولتی باقی نمانند ولی اگر تصمیم گرفتند در لیست حقوق بگیران شرکت باشند ممکن است از پاداش‌هایی که معمولاً شرکت‌ها هنگام موفقیت‌های خود میان کارکنانشان توزیع می‌کنند بهره‌مند شوند و در عین حال از هرگونه بازنگری در حقوق از سوی شرکت بهره‌مند شوند ولی پس از انتخاب لیست حقوقی خود [دولتی یا شرکتی]، دیگر نمی‌توانند به لیست دیگر انتقال یابند و چنانچه تصمیم بگیرند به واحدی که خصوصی‌سازی شده، وابسته نباشند، همچنان به عنوان کارمند دولت باقی خواهند ماند ولی وظایف و پست‌های دیگری برای آنها در نظر گرفته خواهد شد. در این میان ممکن هم هست ترک شغل دولتی را برگزینند که در این صورت می‌توانند از برنامه‌ای استعفای داوطلبانه‌ای که پاداش مالی خوبی هم برایشان در نظر می‌گیرد، استفاده کنند.

ادامه دارد

کنفرانس مونیخ ،هنر دیپلماسی ایران و انزوای آمریکا ■ بخش دوم و پایانی

ادامه نمایش‌های مضحک نتانیاهو علیه ایران

مقامات رژیم صهیونیستی در هر نشست و گردهمایی بین المللی با ابزارهای مختلف سعی در پیشبرد و ترویج سیاست‌های ایران هراسانه دارند که نمایش جنجالی اخیر نخست وزیر این رژیم در کنفرانس امنیتی مونیخ در ادامه سیاست‌های ضدایرانی تل آویو صورت گرفت.

به گزارش گروه تحلیل، تفسیر و پژوهش‌های خبری ایرنا، اجلاس امنیتی سه روزه مونیخ که در روزهای گذشته برگزار شد، فرصتی را فراهم آورد تا نمایندگان سیاسی- امنیتی عالی رتبه کشورهای جهان ضمن حضور در این گردهمایی، مهمترین مسائل منطقه ای و بین المللی را انعکاس دهند. در این میان اما برخی با ادبیات ستیزه جویانه برای نیل به اهداف از پیش تعیین شده، زیاده خواهی‌های خود را مطرح و اتهامات بی‌اساس را به دیگران وارد کردند تا از این طریق به تجاوزات و اشغالگری‌های خود سرپوش گذارند.همانند آن چه در جریان این نشست از سوی «بنیامین نتانیاهو» نخست وزیر رژیم صهیونیستی صورت گرفت. وی در حین سخنرانی با نمایش پاره آهنی که ادعا می کرد بخشی از پهپاد ایرانی است و اسرائیل آن را منهدم کرده، جمهوری اسلامی ایران را به تلاش برای ناامن سازی خاورمیانه و جهان متهم کرد. در مقابل، «محمد جواد ظریف» وزیر امور خارجه کشور ما آن را سیرک مسخره ای خواند که ارزش پاسخگویی ندارد.چنین نمایشی از سوی نخست وزیر ستیزه جوی رژیم صهیونیستی اقدام عجیبی نبود و وی بارها تلاش کرده با چنین رفتارهایی توجهات را به سمت خود معطوف و بر مخاطبان تاثیر گذارد. نمایش پنج سال پیش نتانیاهو در مجمع عمومی سازمان ملل ناکارآمدی چنین سیاست‌هایی را برجسته و او را انگشت نما کرد. نتانیاهو ششم مهر ۱۳۹۱ طی سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل، کاریکاتوری جنجال برانگیز از یک بمب به نمایش گذاشت که این اقدام دستمایه تمسخر بسیاری از حاضران، افکار عمومی و رسانه‌ها شد.

مقامات صهیونیستی و تکرار ادعاهای بی اساس

سیرک پهپادی نخست وزیر رژیم صهیونیستی سوژه تازه ای نیست و در سال‌های گذشته نتانیاهو هر روز ادعا و اتهام متفاوتی را علیه برنامه هسته ای ایران مطرح می کرد که تیرهای او همگی به سنگ خورد. البته نه تنها شخص نتانیاهو که دیگر مقامات پیشین این رژیم نیز با بهره گیری از تئوری توطئه برای اجماع سازی علیه تهران می کوشیدند .تاریخ نمونه‌های زیادی از اتهامات صهیونیست‌ها را در ارتباط با ایران در حافظه خود ذخیره کرده است اما اتهام‌هایی که هرگز عملی نشدند. نتانیاهو در سخنرانی مهرماه ۱۳۹۱ در مجمع عمومی ادعا کرد که ایران تا بهار یا تابستان سال آینده به بمب هسته‌ای دست خواهد یافت. همزمان نخست وزیر رژیم صهیونیستی در گفت وگو با شبکه آمریکایی «ان.بی.سی» تاکید کرد که جمهوری اسلامی ایران تا شش الی هفت ماه دیگر به بمب اتم دست پیدا خواهد کرد. پیشتر او در کتاب خود با عنوان «مبارزه با تروریسم: چگونه دموکراسی می‌تواند شبکه بین المللی تروریسم را در هم نوردد» پیش بینی کرده بود در فاصله سه تا پنج سال آینده ایران از سلاح اتمی برخوردار می شود. پیش از نتانیاهو، دیگر مقامات رژیم صهیونیستی نیز ادعاهایی مشابه را تکرار می کردند. به عنوان نمونه «شیمون پرز» وزیر امور خارجه وقت این رژیم سال ۱۳۷۱ در مصاحبه ای با تلویزیون فرانسه اعلام کرد ایران تا سال ۱۹۹۹ میلادی (۱۳۷۸) به بمب هسته ای مسلح خواهد شد. افزون بر آن، هشدار «ایهود باراک» وزیر امور خارجه وقت اسرائیل در سال ۱۳۷۵ مبنی بر دستیابی ایران به سلاح اتمی طی چهار سال آینده در سخنرانی خصوصی با اعضای کنگره‌ی آمریکا از دیگر موارد تاریخی به شمار می رود. بنابراین مشاهده می کنیم که چندین دهه است که مقامات صهیونیستی از تریبون‌ها و بلندگوهای مختلف جهان، پیام ایران هراسی را انتقال داده اند. آنها حتی برخی مواقع عناصر جاسوسی و تروریستی خود را به عرصه میدانی گسیل داشته اند که به شهادت چند تن از دانشمندان هسته ای کشور ما انجامید. شنود از محل مذاکرات فراوان در دولت ترامپ نتوانست مانع از شکل گیری توافق هسته ای بین ایران و ۵+۱ شود در یکسال گذشته زیر حمایت کاخ سفید و کنگره فضای حیاتی یافته و بر دامنه اشغالگری و همچنین مداخلات منطقه ای افزوده است.

***مقامات رژیم صهیونیستی در هر نشست و گردهمایی بین المللی با ابزارهای مختلف سعی در پیشبرد و ترویج سیاست‌های ایران هراسانه دارند که نمایش جنجالی اخیر نخست وزیر این رژیم در کنفرانس امنیتی مونیخ در ادامه سیاست‌های ضدایرانی تل آویو صورت گرفت**

***سیرک پهپادی نخست وزیر رژیم صهیونیستی سوژه تازه‌ای نیست و در سال‌های گذشته نتانیاهو هر روز ادعا و اتهامات متفاوتی را علیه برنامه هسته ای ایران مطرح می کرد که تیرهای او همگی به سنگ خورد**

تاثیر فزاینده ایالات متحده بر رژیم صهیونیستی به اندازه ای است که نتانیاهو در نمایش‌های خود نیز از مقامات کاخ سفید الگو می پذیرد. اواخر آذرماه بود که «نیکی هیلی» نماینده ترامپ در سازمان ملل طی کنفرانس مطبوعاتی در پنتاگون با نمایش بقایای موشکی که مدعی شد از یمن به سمت فرودگاه ریاض شلیک شده، با شوی تبلیغاتی موشکی هیلی دارد که آمریکا و اسرائیل با ابزارهای جداگانه (موشک و پهپاد) اما یک هدف (ایران) را نشانه رفته اند.

از طرفی، این بخش از سخنان نخست وزیر اسرائیل در کنفرانس امنیتی مونیخ مبنی بر اینکه «کشورها باید تصمیم بگیرند که آیا می‌خواهند بین تجارت با ایران یا تجارت با اقتصاد بزرگ تر آمریکا یکی را انتخاب کنند»، حاوی پیام روشنی است؛ پیامی با این محتوا که نخست، رژیم صهیونیستی از گسترش مناسبات ایران و جهان در فضای پسابرجام نگرانی عمیق دارد و دوم اینکه به حمایت آمریکا جمهوری اسلامی ایران را حامی تروریسم و موشک پرتاب شده را ساخت ایران اعلام کرد؛ موضوعی که هرگز از سوی مجامع ذیصلاح بین المللی تایید نشد.

هنوز چند هفته ای از این نمایش نگذشته بود که دولت ایالات متحده از نمایندگان ۱۵ عضو دائم و غیردائم شورای امنیت درخواست کرد تا ضمن سفر به واشنگتن از بقایای همان موشک رونمایی کند. بنابراین، سیرک نتانیاهو تشابه زیادی دلخوش و امیدوار به فشارهای تحریمی ایالات متحده علیه ایران است.

سناریوسازی نتانیاهو با بازی‌های نمایشی

«بنیامین نتانیاهو» نخست وزیر رژیم صهیونیستی، روز یکشنبه ۲۹ بهمن ماه در کنفرانس امنیتی مونیخ، در نمایشی مضحک با نشان دادن تکه آهنی به عنوان بخشی از پهپاد سرنگون شده، تهدیدات تندی را علیه ایران مطرح کرد.

نتانیاهو با تکرار ادعای تمایل ایران برای تاسیس پایگاه نظامی در سوریه، گفت: در صورتی که لازم باشد، علیه آن اقدام می‌کنیم، نه فقط علیه گروه‌های مورد حمایت ایران، بلکه علیه خود ایران اقدام نظامی می‌کنیم.پس از این سناریوسازی، «محمد جواد ظریف» وزیر امور خارجه کشورمان در ابتدای سخنان خود در کنفرانس امنیتی مونیخ اقدام و حرکت نمایشی نخست وزیر رژیم صهیونیستی در این کنفرانس را یک سیرک کارتونی توصیف کرد. پیش از این نیز در مهرماه سال ۱۳۹۱ نخست وزیر رژیم صهیونیستی در مجمع عمومی سازمان ملل با نشان دادن نقاشی ای از مراحل دستیابی به ساخت بمب اتمی، اتهامات پوچی را علیه برنامه صلح آمیز هسته ای ایران مطرح ساخت. وی حتی با استفاده از یک ماژیک قرمز خطی روی تصویری از بمب کشید و اعلام کرد ما باید ایران را قبل از رسیدن به این مرحله متوقف کنیم. این اقدام با واکنش‌های طنز آمیزی روبرو شد، برای نمونه مجله «نیویورکر» با نمایش تصویر سخنرانی نتانیاهو، نقاشی بمب را به سخره گرفت و نوشت که احتمالا سرویس اطلاعاتی اسرائیل فکر می‌کند بمب این شکلی است و از خوانندگان خود خواست با توجه به این تصویر، طنزهای خود را به آن رسانه ارسال کنند تا در مسابقه طنزی با این موضوع شرکت کنند. نتانیاهو این بازی نمایش را در دیگر سخنرانی‌های خود در مجامع بین المللی نیز پی گرفته است.

اکنون نیز نخست وزیر رژیم صهیونیستی در حالی این بازی نمایشی را به صحنه آورده که درگیر پرونده فساد گسترده خود است و برای هفتمین هفته پیاپی با اعتراض گسترده ساکنان سرزمین‌های اشغالی روبرو است. از این رو استفاده نتانیاهو از نقاشی و نمایشی دروغین به جای بیان واقعیت‌ها، نشانگر استیصال و بازی ای مزورانه ای است تا ذهن افکار عمومی را از حقایق منحرف سازد. رویکرد نمایشی که او دنبال می کند در عرصه سیاست به مثابه دادن آدرس‌های غلط است به این معنا که نتانیاهو برای سرپوش گذاشتن بر واقعیت‌ها به نقاشی و کارتون متوسل می شود تا با فرافکنی و ارائه دورنمایی فریبنده، ایده نادرست خود را تحمیل کند. بررسی رویکردهای نمایشی نتانیاهو در سازمان‌ها و نشست‌های جهانی را می توان از دریچه «نظریه نمایش» مورد بررسی قرار داد.

«اروینگ گافمن» جامعه شناس آمریکایی که نظریه نمایش را مطرح ساخته، معتقد است، برخی کنشگران می‌کوشند تصویر آرمانی از خود را در صحنه اجتماعی به نمایش بگذارند، از این رو بر کارهای کثیف، لذات پنهانی و خطاهای خود را سرپوش می گذارند. گافمن همچنین در مقابل صحنه نمایش از یک «پشت صحنه» نیز سخن می‌گوید که فرد همواره در تلاش است تا این پشت صحنه بر کسی آشکار نشود. در واقع پشت صحنه جایی است که در آن واقعیت‌های جلوی صحنه واپس زده می شوند و فرد نمی تواند حقیقت را در سایه ای از دروغ و ابهام قرار دهد.صحنه آرایی و بازی در آوردن نتانیاهو در سخنرانی‌های خود در مجامع بین المللی برای پنهانکاری‌های رژیم صهیونیستی است. وی سناریوهای از پیش طراحی شده خود را در مراسم سخنرانی به صحنه نمایش تبدیل می کند تا با پنهان ساختن واقعیت‌ها و خطاهای فاحش رژیم صهیونیستی، نمایشی باب طبع خود عرضه کند. با این حال پشت صحنه را که عرصه واقعیت و حقیقت است نشان نمی دهد. زیرا او تلاش می‌کند تا پشت صحنه بر کسی آشکار نشود.با این حال سابقه رژیم صهیونیستی در ساختن چهره‌ای بی گناه از خود در سازمان‌های بین‌المللی و محکوم کردن دیگران، نتوانسته است، پشت صحنه‌ها را کتمان کند. از این رو افکار عمومی نسبت به ماهیت واقعی و پشت صحنه نمایش دروغین این رژیم آگاهی دارد.بر اساس نظریه گافمن، جنبه دیگر نمایش جلوی صحنه این است که کنشگران می‌کوشند به هم ذات پنداری با تماشاگران بپردازند و برای القای این برداشت، باید مطمئن باشند که حضار چندان از صحنه دورند که متوجه دروغ بودن اجرای نقش آن‌ها نمی‌شوند. استفاده نتانیاهو از ابزار و نشانه‌هایی در جهت نشانی غلط دادن به مخاطبان بر این اساس صورت می گیرد که بتواند با ایجاد تصویری وارونه و ایجادهاله ای از ابهام، حضار را به سمت مقابله با ایران سوق دهد ؛ از این رو با نمایشی ساختگی بر آن است که مخاطبان، متوجه دروغ بودن اجرای نقش او نشوند. این دوگانگی و ظاهر سازی نتانیاهو به عنوان نخست وزیر رژیم صهیونیستی، بیانگر ماهیت واقعی رژیمی است که خود را صلح طلب نشان می دهد اما پشت صحنه را نمی‌تواند بپوشاند.

بازدهی مناسب و تقسیم ۲۲۰ ریال سود نقدی به ازای هر سهم در مجمع شرکت سرمایه گذاری سپه

رشد قابل توجه ارزش بازار، ارزش خالص دارایی‌ها و ارزش روز پرتفوی سرمایه گذاری‌ها در سال مالی منتهی به ۱۳۹۶/۰۹/۳۰

جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت سرمایه گذاری سپه (سهامی عام) رأس ساعت ۱۰ روز یکشنبه مورخ ۹۶/۱۲/۲۰ در مرکز همایش های بین المللی دانشگاه الزهرا با حضور بیش از ۸۱ درصد سهامداران برگزار شد. ابتدا جناب آقای دکتر آخوندی (معاون محترم مالی و اداری شرکت گروه مدیریت سرمایه گذاری امید) به عنوان رئیس مجمع و جناب آقایان حمید رضا بهزادی پور و مهرداد نعمتی بعنوان نظار و جناب آقای عبدالرحیم همایون پور مدیر عامل محترم شرکت بعنوان دبیر مجمع انتخاب شدند. سپس آقای همایون پور گزارش جامعی در مورد عملکرد شرکت ارائه نمودند. در ادامه، گزارش حسابرس و بازرس قانونی قرائت گردید و پس از پاسخ به سوالات سهامداران، صورتهای مالی شرکت به تصویب رسید و مجمع به ازای هر سهم ۲۲۰ ریال سود نقدی تقسیم کرد.

نکات مهم گزارش مالی شرکت عبارتنداز:

۱. سود هر سهم شرکت اصلی ۲۵۴ ریال بود که به ازای هر سهم ۲۲۰ ریال بین سهامداران تقسیم گردید.
۲. سود حاصل از سرمایه گذاری ها حدود ۹۳ درصد از سود خالص شرکت است که بیانگر ثبات و کیفیت بالای سود آوری است.
۳. خالص ارزش دارایی های تعدیل شده شرکت با ۳۶ درصد رشد نسبت به ابتدای سال مالی به ۱،۹۲۰ ریال رسیده است.
۴. ارزش روز پرتفوی بورسی شرکت با ۱۹ درصد رشد به حدود ۱،۲۰۰ میلیارد تومان رسیده است و ارزش افزوده پرتفوی شرکت از ۱۹۸ میلیارد تومان ابتدای سال مالی به بیش از ۳۵۰ میلیارد تومان افزایش یافته است.
۵. افزایش سرمایه شرکت از مبلغ ۵،۳۸۲ میلیارد ریال به مبلغ ۶،۶۹۱ میلیارد ریال در شرف انجام بوده و در سال مالی جاری به ثبت خواهد رسید.
۶. سود سهامداران حقیقی، زودتر از موعد قانونی و از تاریخ ۱۳۹۶/۳/۱۲ از طریق کلیه شعب بانک سپه پرداخت خواهد شد.

روند ارزش بازار شرکت

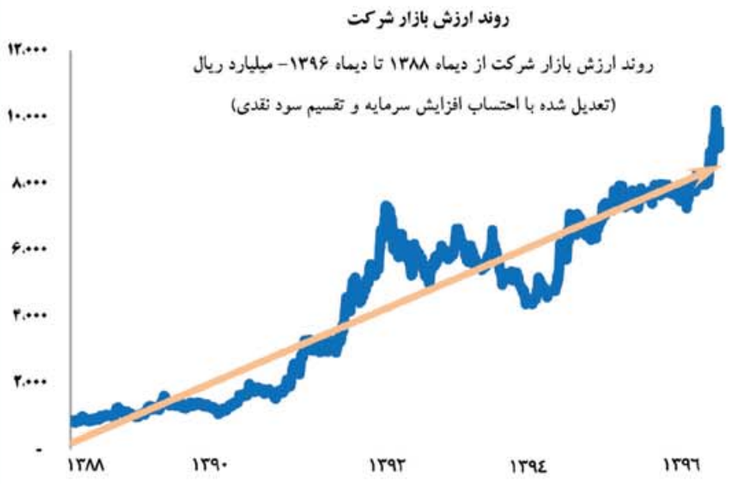

ترکیب پرتفوی بورسی شرکت به تفکیک صنایع در تاریخ ۱۳۹۶/۰۹/۳۰

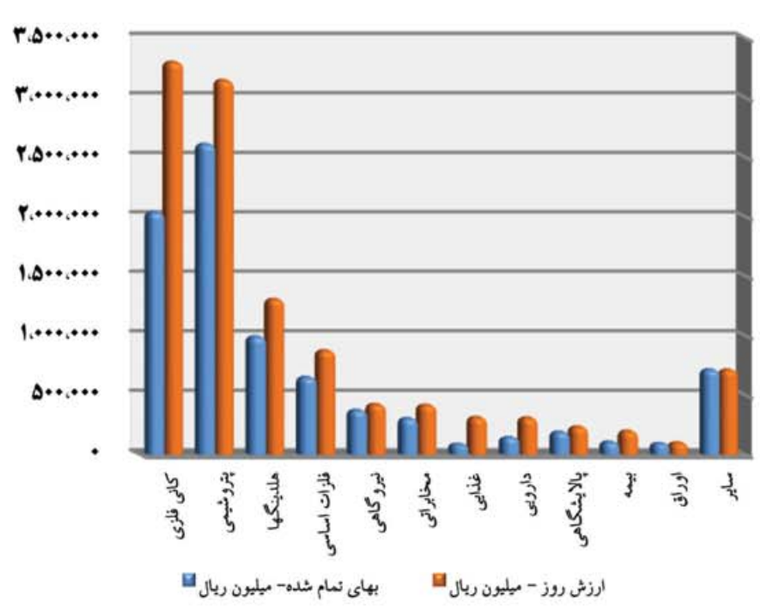

خالص ارزش دارایی ها (تعدیل شده با احتساب تقسیم سود و افزایش سرمایه)

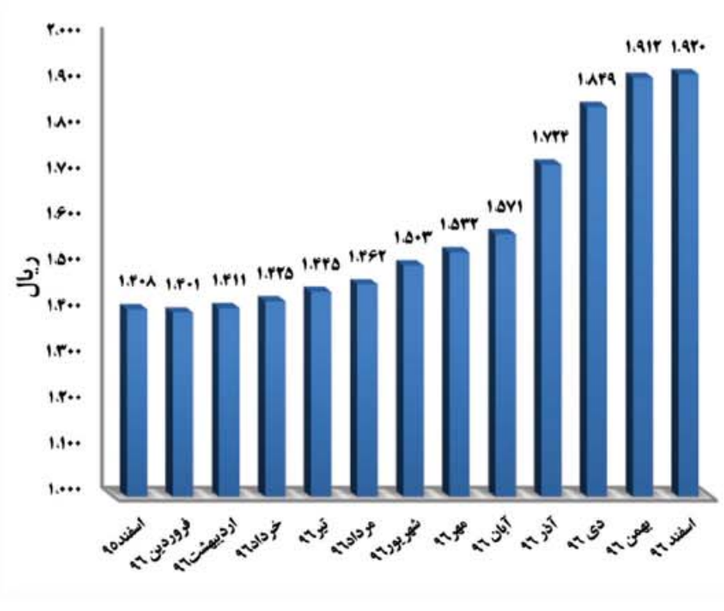
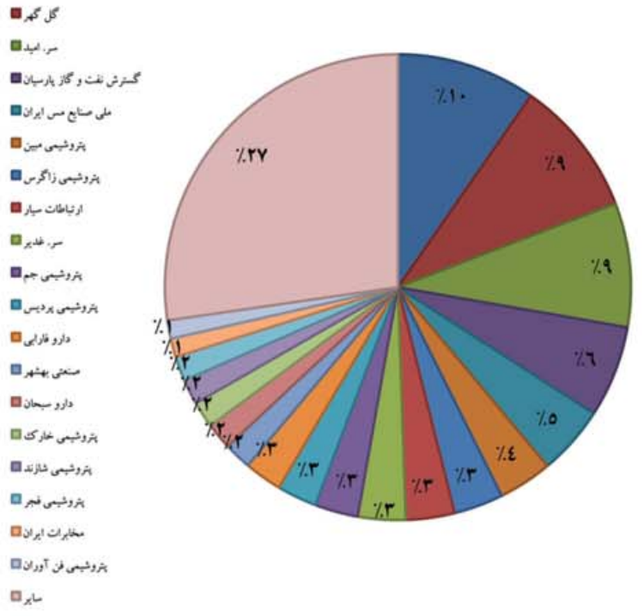
سهم سود تقسیمی شرکتها از سود حاصل از سرمایه گذاری ها در سال مالی مورد گزارش